

Pred izpremembro na Kubi - Politične zmede v Avstriji

OPOZICIJONALCI IMELI V NEDELJO KONFERENCO, NA KATERI SO ZAHTEVALI RESIGNACIJO SEDANJEGA PREDSEDNIKA. — V PONEDELJEK IMELA PASTI ODLOČITEV. — NEVARNOST IZBRUHA GENERALNE STAVKE.

Havana, Kuba. — Konferenca, druga za drugo, so se vršile v nedeljo med predsednikom, Grau San Martinom, in različnimi revolucionarnimi skupinami. Poleg tega je imel predsednik konferenco tudi z ameriškim poslanikom Wellesom na svojem domu. To je bilo prvokrat, da je ameriški zastopnik govoril s sedanjim predsednikom na Kubi. Nikake uradne izjave se niso izdale, o čem se je razpravljalo na vseh teh konferencah, vendar ni nikakega dvoma o tem, da se je zahtevala predsednikova resignacija. Te konference so se imele nadaljevati še drugi dan, v ponedeljek, in od njih je odvisno, ali bo obstala sedanja vlada.

Kolikor pa se more soditi iz točasnega položaja, bo Grau San Martin imel skoraj nepremagljive težkoče, da bi se vzdržal na krmilu. Domala vse revolucionarne skupine so namreč proti njemu; pokazalo se je to v nedeljo, ko so imele te skupine svoja zborovanja in se je na njih zahtevala predsednikova resignacija. Grau San Martin se je od svoje prejšnje nepopustljivosti toliko omečal, da je stavil revolucionarnim skupinam predlog, naj on sam še vedno ostane predsednik, toda ostala vlada naj bo sestavljena tako, da bodo v njej zastopane vse skupine. Nekateri opozicijski nasprotno stavijo predlog, naj se upostavi zopet prejšnji predsednik De Cespedes. Ker pa tudi on ni bil vsem po volji, naj bi ostal na krmilu samo toliko časa, da se upostavi v deželi red, nato pa odstopi in imenuje na svoje mesto nekakega državnega tajnika, ki bi bil vzprejemljiv za večino.

V ponedeljek je imela pasti odločitev. Med tem pa se je čimdalje bolj kazala potreba po upostavitvi reda, kajti po vsej deželi so grozili nemiri in ponekod so tudi že izbruhnili. Vsled politične negotovosti je namreč trgovina zastala in groziti je pričela tudi nevarnost ponovne generalne stavke.

RAZSTAVA SE USPEŠNO NADALJUJE

Chicago, Ill. — Pretekli teden je bil najslabši za tukajšnje svetovno razstavo, izvzemši par dni takoj ob začetku. Število obiskovalcev je znatno padlo. Tako je v četrtek plačalo vstopnino samo nekaj nad 70.000 oseb. Ni pa zmanjšano zanimanje povod temu padcu, marveč povzročilo ga je deževno vreme. Razvidi so to iz tega, ker je v petek, ko je bil malo lepši dan, zopet narastlo število posetnikov na 150.000, v soboto 170.000, v nedeljo pa celo 217.000 posetnikov. — Do zdaj je obiskalo razstavo nekaj nad 15 milijonov oseb. Prejemki na vstopnicah dosegajo skoraj šest milijonov dolarjev, dočim so posetniki potrošili na razstavnih prostorih nekaj manj kot 18 milijonov dolarjev.

AVSTRIJA V ZMEDAH

Število političnih strank, od katerih pa niti dve ne vodite enotne fronte.

Dunaj, Avstrija. — Zadnje nedeljo se je pokazalo, v kakem političnem kaosu tiči Avstrija, in kako silno je potrebno politično čiščenje, da bi prišla država do močne vlade. Povod, da se je odkril sedanji resnični položaj, je dal podkancler Winkler, ki je imel omenjeni dan v Gradcu na nekem političnem zborovanju svoj govor. Napadal je v njem hitlerjevske nazije, heimwehrovce, in socialiste.

Vse stranke so tudi takoj odgovorile; naziji so to storili celo dejansko. Napadli so zborovanje in pričeli med množice metati plinske bombe ter povzročili tako zmedo, da so ne samo razbili zborovanje, marveč so tudi alarmirali celo mesto. Poleg tega je Winklerjev govor izzval po celi državi besedne borbe: še isti dan so se namreč sklicala protestna zborovanja proti Winklerjevemu govoru in ta zborovanja so pripomogla, da se je politični položaj toliko razjasnil, da se je mogla ustvariti približna slika o sedanjem položaju; in ta je pokazal, da obstoje tri politične fronte, ki se pobijajo druga drugo:

Skupina podkanclerja Winklerja se bori proti heimwehrovcem, ki imajo svoje zastopnike v vladi, proti socialistom in proti nazijem. Heimwehrovci nasprotno vodijo borbo proti Winklerju in enako kakor ta tudi proti socialistom in proti nazijem. Socialisti in naziji zopet vidijo nasprotnike v vseh drugih političnih skupinah. Niti dve skupini ne vodite enotne fronte.

Kancler Dollfuss se bojuje proti hitlerjevcem in proti socialistom. Proti ostalima dvema skupinama je do zdaj nevtralen.

SLOVENSKI POSESTNIKI RAZSTAVE

V uradu našega lista se je preteklo soboto zglasil Mr. John Zalaznik, ki je prišel iz Clevelanda v Chicago s svojo soprogo in svojo sestro, da si ogleda to svetovno razstavo. — Dalje so nas obiskali te dni: Mr. John Pluth iz Buffalo, N. Y. Z njim je prišel tudi njegov bratranec Mr. Frank Pluth iz Clevelanda, Ohio, znani baritonist. Vseh smo se prav zveselili in smo jim hvaležni za prijateljski obisk.

JABOLKA IZ MINNESOTA

Je nam poslal naš prijatelj Mr. Frank Laurich iz Chisholma. Prinesla jih je Mr. Gregor Gregorič, ki se je mudila v Minnesoti na počitnicah. Mislili smo, da v mrzli Minnesoti sploh sadje ne raste. Zdaj pa vidimo, da

"NJIH VELIČANSTVO, KRALJ" INSPICIRA BOJEVNIKE



Angleški kralj Jurij, ko mu je bila prirejena vojaška parada v mestu Bellater na njegovem potovanju v Balmoral Castle, kjer se je udeležil letnih škotskih slovesnosti.

SAMOVLADE V PRUSIJI

Parlamentarizem v Prusiji popolnoma odpravljen.

Berlin, Nemčija. — Pretekli petek se je jasno pokazalo, da v naprej ne bo imelo ljudstvo v Prusiji nikake kontrole nad vlado več. Javno je to povedal premijer Goering, in sicer ob ustoličenju novega državnega sveta. Ta državni svet je bil ustanovljen namesto prejšnjega parlamenta, a nima druge kakor posvetovalno pravico ter je popolnoma podvržen Goeringu, kateri je izrekel besede: "Jaz sam nosim vso odgovornost in sem odgovoren edino svojemu voditelju Hitlerju, narodu in Bogu."

NOVO POGLAVJE TARZANOVE POVESTI

začne v prihodnji številki "Amer. Slovenca" pod imenom "Tarzan gospodar džungle". Kakor so bila vsa dosedanja poglavja zanimiva in napeta, tako bo tudi to poglavje. Opozorjamo posebno one, ki so zaostali na naročnini, da isto pravočasno obnove, da se jim tekom tega poglavja list ne ustavi, kar bi jim bilo gotovo zelo žal.

NEW YORK NE IZDAJA VEČ LICENC

New York, N. Y. — Od polnoči preteklega petka dalje je po celi državi ustavljeno sprejemanje prošenj za nove licence za točenje piva, in sicer vsled tega, ker je država že prenasršena s številom točilnic. Skupno se je namreč do zdaj izdalo do 41.000 licenc. Konkurenca je že toliko, da se trgovina s pivom mnogim več ne izplača, in nad 400 restavracij, po večini v osrednjem delu tukajšnjega mesta, je mestu vrnilo licenco.

Je Minnesota res severna Kalifornija, kakor je nekoč to izrazil Mr. Martin Šukle iz Eveleth. Hvala za pozdrave in jabolka!

KRIŽEM SVETA ČEHI ŽALILI PAPEŽA

Berlin, Nemčija. — Bivši ravnatelj tukajšnje radio oddajne postaje, prof. G. Knoepfke, ki je bil nedavno aretiran, je pretekli petek v sanatoriju, kamor je bil prepeljen, izvršil samoumor s strelom.

Tokio, Japonska. — Japonsko prebivalstvo, ki je domnevalo, da je komunizem v državi že popolnoma zatrt, je v osuplostjo doznalo novico, da je v nekem okraju v bližini tukajšnjega mesta bil komunizem v polnem cvetju; skotaj vse šolsko učiteljstvo je delovalo v aktivni propagandi.

Moskva, Rusija. — Kakor se glasi poročilo sovjetske vlade, je bila vladna kolekta žita do 1. septembra 40 odstotkov kvote, določene za to leto. Skupno se je nabralo 360 milijonov bušljev.

NAROČNIKOM AMER. SLOVENCA V CHICAGI

Vsled uvajanja krajšega delovnika na poštini uradih, so nastale, kakor pripovedujejo poštini uradniki, nerednosti v dostavljanju pošte. Tako n. pr. je naš list prejel te dni pritožbe od naročnikov iz North Side, iz Pullmana in iz So. Chicago, da se je zadnji teden naš list silno neredno dostavljal naročnikom. Uprava lista se je ponovno pritožila na poštini urad, ki je obljubil v tem oziru preiskavo. Kajti vzrok slabega dostavljanja lista je na pošti in ne na naši strani. Uprava odpisila list na pošto vsak dan pravočasno, ga za Chicago, kakor je običaj, frankira z znamkami in ni vzroka, zakaj ne bi bil list tudi točno dostavljen naročnikom. Upamo, da poštena preiskava najde in odpravi to zadnji vzrok, ki povzroča neprijetne sitnosti listu in naročnikom.

NEVLJUDNO RAVNANJE S PAPEŠKIM NUNCIJEM V PRAGI.

Praga, Čehoslovaška. — Senzacija je vzbudilo v tukajšnjih krogih, ko je neki list objavil pismo papeškega nuncija za Čehoslovaško, Ciriacija, ki ga je pisal nekemu slovaškemu duhovniku. V njej se nuncij pritožuje, da je obnašanje čehoslovaške vlade proti njemu tako, da bi je v obraz najnavadnejših pravilom za mednarodno vljudnost, in papež se večkrat žali bodisi na ravnost, bodisi v osebi svojega zastopnika. Nasprotno pa je pohvalil Slovake za njih vdanost do cerkve in papeža.

BORZA SE UTEGNE PRESELITI

New York, N. Y. — Uradniki tukajšnje borze so napravili prošnjo pri vladi države New Jersey, da bi se lahko borza preselila v tamkajšnjo državo. Povod za to so dali visoki davki, katere je naložilo mesto New York za transakcije delnic; isto je storila tudi država New York. Od mesta se zahteva davka po \$4 na vsakih sto delnic in istotoliko tudi od države.

VIHARJI IN POPLAVE

Brownsville, Tex. — Povzročili so pretekli petek divjalji silovitih viharji, ki so segali tudi daleč v notranjost Mehike. V mestu Tampico je povzročil vihar smrt 32 oseb, nad 1000 pa jih je ostalo brez strehe, ko so vetrovi ponekod porušili cele hiše. Viharji so bili spremenljivi od nalivov, ki so se temeljitejši dokončali uničevalno delo. Zlasti občutne so bile povodnji v vzhodnih državah. Tako govori poročilo iz North Caroline, da so ulice v tamkajšnjem mestu New Bern popolnoma nedostopne vsled visokih voda, ki stoje na njih.

SIP' TE AMER. SLOVENCA!

Iz Jugoslavije.

UGLEDNI HRVATSKI POLITIK MIRKO NEUDORFER, NARODNI POSLANEC IN BIVŠI MINISTER POSTAL ZRTEV ZLOČINA. — TRAGIČNA SMRT VZORNE GOSPODINJE. — RAZNE DRUGE VESTI IZ DOMAČIH KRAJEV

Bivši minister ustreljen

Belgrad, 24. avg. — Danes popoldne okoli 3. ure je bil na svojem posestvu nedaleč od Zlatara v Hrv. Zagorju ubit narodni poslanec in bivši minister Mirko Neudorfer. — Umor je bil izvršen tako, da je v istem času prišel na posestvo Mirka Neudorferja neznan mladenič in ga zaprosil, da bi ga sprejel v službo na svojem posestvu. Ko je Neudorfer od neznanca zahteval izkazila, je ta segel v žep, kakor da išče papirje. Namesto listin je pa potegnil iz žepa samokres in naglo oddal proti nič slabega slutečemu Neudorferju dva strela zaporedoma, ki sta Neudorferja podrla na tla, kjer je na mestu izdihnil. Neznanka, ki je takoj po storjenem zločinu pobegnil, so videli nekateri, da je hitel proti bližnjemu gozdu. Na mesto umora sta kmalu prispela upravnik zagrebske policije s policijskimi agenti in poveljnik orožništva z večjim številom orožnikov. Napadalec se še ni posrečilo vjeti.

Mirko Neudorfer je bil rojen pred 54 leti v Hrvatskem Zagorju. Gimnazijo je dovršil v Varaždinu, napravil diplomatske izpite na pravni fakulteti v Zagrebu. Po končanih študijah se je posvetil proučevanju svojega domačega kraja in se bavil intenzivno z gospodarskimi vprašanji in z vzgojo kmetijskega prebivalstva v dobre gospodarje. V politično življenje je stopil šele po prevratu in je kot poslanec zastopal pri vladi kmetijske težnje ter skušal koristiti kmetstvu prebivalstvu. Zadnjič je bil v vladi do 5. jan. 1932, od tedaj ni bilo brati njegovega imena med člani vlade.

Huda nesreča na Gorenjskem

Kamnik, 31. avgusta. — V nedeljo popoldne je doletela huda nesreča gospo Franciško Iskro, ženo uglednega posestnika in zidarskega mojstra gospoda Matevža Iskre v Kamniku. Po nekem oprasku na Homcu si je hotela skupno s hčerka ogle dati, kako kažejo jesenski pridelki na poljih. Šli so ob železniški progi proti novi postajici na Duplici. V živahnem razgovoru so šele pozno opazili, da prihaja za njimi kamniški vlak. Gospa Iskra se je hotela umakniti, v naglici je namesto vstran stopila na progo. Po usodni zmoti se ni mogla več pravočasno umakniti lokomotivi, ki jo je zadel ob stran in pahnila s proge.

Prvotno so sodili, da poškodbe ne bodo tako hude, vendar pa jim je v sredo zjutraj podlegla Gospa Franciška Iskra je stela 65 let in je bila vzor skrbne matere in gospodinje. Sama je vedno vodila gospodinjstvo in s skrbjo in ljubeznijo vzgojila 16 otrok, od katerih jih zdaj živi še osem. Kljub lepi starosti je bila še krepka, čila in delavna. Njena tragična usoda je vse globoko presenetila.

Jubilej prve hrvatske srednje šole v Dalmaciji

Leta 1853 je bila v Sinju v Dalmaciji ustanovljena prva hrvatska srednja šola, katero so ustanovili frančiškani. Letos je tedaj preteklo 80 let od tega. Nedavno je bila v Sinju ustanovljena državna gimnazija, stara frančiškanska, je pa ostala le za frančiškanske gojence.

Smrtna kosa

V Metliki je umrl Jože Letnar, najstarejši Metličan, star 88 let. — V Višnji gori je umrl Marjan Jereb, dijak škofijske gimnazije v St. Vidu nad Ljubljano. — V Mariboru je umrl Josip Volger, krojaški mojster.

Namesto psa — gospodarja

V Pristavici pri St. Jerneju na Dolenjskem sta prišla k posestniku Senkiču dva moška iz tamošnje okolice, ki sta se ustavila pri Senkičevem psu, ki jima je bil že dalje časa napoti in sta ga hotela ubiti. Opazil ju je gospodar in ju pozval, da se odstranita. Tedaj sta pa možaka skočila na Senkiča in ga z noži nevarno obdelala, da je moral k usmiljenim bratom v Kandijo iskat zdravlja.

Nesreča

V neki avtodelačnici v Celju se je nevarno ponesrečil šofer France Sitar iz Nove vasi pri Celju. Ko je pri motorju popravljal neke spojke in je bil motor dvignjen z dvigalom, je dvigalo nenadoma odpustilo in vsa teža velikega motorja je padla na desno roko šoferja.

Strela

V hudi nevihti s točo, ki se je nedavno vsula nad Ptujem in okolico, je strela ubila 46letno Terezijo Zupančičevo iz Hajdine pri Ptuj. Domači, ki so jo šli iskat, so jo našli mrtvo pod razklanim drevsom, kjer je vedrila.

Nevarna patrona

Pri gradnji banovinske ceste pri Metliki je šel delavec Fr. Horvat v skladišče po neke potrebščine. Po neprevidnosti je zadel ob neko dinamitno patrono, ki je eksplodirala in mu nevarno razmesarila nogo.

Smrtna nesreča

Marija Šiško v Cogetincih je imela opravka na podstrešju. Na vrhu stopnic je je spodrsnilo in je priletela v vežo tako nesrečno, da si je zlomila tilnik in v nekaj trenutkih izdihnila.

Dobrepolje

Kakor se poroča, namerava jo v Ponikvah pri Dobrepoljah v kratkem času postaviti hiralnico in gospodinjstvo šolo za tamošnji okraj.

Najzanimivejše vesti so v Amer. Slovencu; čitajte ga!

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.The first and the oldest Slovene
Newspaper in America.

Ustanovljen leta 1891.

Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pone-
deljkom in dnevom po praznikih.Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Izdaja in tiska:

Published by:

EDINOST PUBLISHING CO.

EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave:

Address of publication office:

1849 W. Cermak Rd., Chicago

1849 W. Cermak Rd., Chicago

Telefon: CANAL 5544

Phone: CANAL 5544

Naročnina:

Subscription:

Za celo leto	\$5.00	For one year	\$5.00
Za pol leta	2.50	For half a year	2.50
Za četrt leta	1.50	For three months	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:		Chicago, Canada and Europe:	
Za celo leto	\$6.00	For one year	\$6.00
Za pol leta	3.00	For half a year	3.00
Za četrt leta	1.75	For three months	1.75



Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo
biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred
dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu
je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez po-
pisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10,
1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the
Act of March 3, 1879.

Nazaj na farme

V več ameriških mestih vodijo zadnje čase kampanjo: na-
zaj na farme! Industrijski moderni obrati ne potrebujejo več
toliko delovnih moči kakor pred leti, ko stroji še niso bili tako
izpopolnjeni v hitrosti in točnosti izdelovanja. Danes pa je v
tem oziru popolnoma drugače.

Statistika kaže, da sedanja industrija vseh vrst v Združenih
državah lahko zadosti vsem potrebam domačega trga za
eno tretjino delovnih moči in še ta moč bi bila zaposlena le
po 32 do 40 ur stalno na teden. To je pa velika razlika in ta
razlika v proizvodnji, ki jo je prinesla strojna modernost v na-
še življenje, je tisti vzrok, radi katerega je ogroženo gospodar-
stvo te velike dežele.

Iz tega vzroka se je rodila skrb, ki močno tare zvezno
vlado in radi katere prihaja novi gospodarski red v našo ame-
riško industrijo.

Kam z dvema tretjinami delovnih moči? Težko je to vpra-
šanje, a vendar rešiti ga treba — toda kako?

S preureditvijo delovnega časa upajo gotovi izvedenci, da
bo to absorbiralo tri petine delovnih moči v Združenih državah
za stalno zaposelnost. Z ostalima dvema petinama pa treba
razpolagati drugače. Dati jima je treba delno zaposelnost in za
delni čas najti za nje mesta drugje. Tudi to je vrlo težko
vprašanje.

Gotovi izvedenci imajo načrt, da naj bi se preveč delav-
skih družin naselil na farme. Vlada naj bi jih pri tem podpi-
rala s tem, da bi jim nudila takozvane "homesteads" — pro-
ste kmečke domačije. Druge pa naj se zopet izvabi s tozadev-
no kampanjo na male domačije v bližini mest. Taki bi bili po
letu zaposleni na svoji zemlji, po zimi pa bi našli v industriji
delni zaslužek. S tem bi se uredilo delavsko življenje, ki bi
sličilo tozadevnemu življenju v Angliji. Na Angleškem so ta
način uvedli že pred pol stoletja. Angleški rudarji in drugi
delavci so bili v velikih stiskah. Vlada jih je naselila na mala
zemljišča po bližinah industrijskih revirjev in večna brezpo-
selnost je bila za silo rešena s tem, da je angleška industrija
stalno obratovala od jeseni do spomladi, v poletni sezoni pa je
delno in delavci so se nekako preživljali vsak na svoji njivi.
Bila je to nekaka kajžarska ureditev, vendar je šlo.

Tudi v Ameriki bo treba urediti to vprašanje. Je vse za-
stoj, razmere so take in z njimi je treba računati. Misel na-
seljevanja delavskih družin na male farme ni neumna. Delav-
ska družina, ki ima svoj dom in kosček zemlje, ne bo v slučaju
krize tako hitro na koncu, kakor je delavska družina v mestih,
kjer mora vse kupiti od zobotrebca naprej. Na mali farmici
je vedno kaj za delati, pa tudi vedno se kaj pridela za pod zob.
Zelenjava, kokoši, jajca in še marsikaj drugega je vedno do-
ma, kar v mestih ni. Družina na mali farmici preživi mesec
in mesec, ne da bi bilo treba takoj prositi za pomoč razne re-
liefe. Družina v mestu je takoj, kakor hitro je ob delo, brez
dohodkov in sredstev, za katere naj bi si nabavljala življenske
potreščine.

Misel: nazaj na farme, je umesna. Tudi na stara leta,
ko človek obnemore, je na mali farmici življenje prijetnejše,
kakor med mestnim zidovjem, kjer človek niti svežega zraka
ni deležen.

Priporočati je vsaki delavski družini, ki le more, da si o-
misli malo farmico v bližini mesta, kamor lahko proda zele-

njavo, če jo ima in obenem ima taka družina mnogo bolj udob-
no življenje, kakor v kakih zakajenih mestih.

Čičaški sodniki so postali bolj strogi. Zadnje dni so ob-
sodili več gangsterjev na 199 let zapora. Pravijo pa, da v pre-
teklosti, zlasti v Smallovem času, če je kdo dobil 199 let, da
nekateri niso sedeli niti 199 dni. To po zaslugi politične
zlahte...

DOPISNICA IZ ELKHARTA
PIŠE

Elkhart, Ind.

Ne vem, kako bomo danes ob-
računali. Zadnjič sem obljubila,
da bo moj prihodnji dopis kraj-
ši in tudi boljši. Sedaj pa ne mo-
rem drugače, kakor da že v za-
četku povem, da bo daljši in
morda tudi slabši. Ne morem pa
pomagati, ker sem pač daleč
okoli hodila in obiskovala sorod-
nike, prijatelje in znanke, kar
me je že tako izdelalo, da sem
začela malo kašljati in tudi nos
se nič tako v redu ne drži, kakor
bi se moral, ker pač čuti pre-
hlajenje ali "haj fiber" ali kako
se že reče.

Dne 2. septembra je bilo, ko
smo se namenili in se zmenili, da
gremo spet v Chicago. Prihatala
sem svojo karo, vsa je bila na-
mazana in našmirana za na pot.
V soboto zjutraj, točno ob 4 sem
zbudila nekatere moje prija-
teljice, ki so se namenile da gre-
do z menoj, tako moja hčerka,
Mrs. Pajk, Miss Amalija Trlep,
Pavlin Trlep in še ena druga,
prvo njeno ime je Mic, za dru-
ga pa res da ne vem, da bi jo
hodila izpraševati sedaj, ko sem
že začela pisati, pa res ne grem.
Srečno smo se vozile, četudi smo
bile same ženske. Prva moja po-
staja je bila pri družini A. Ko-
ren na 1410 Kedvale ave. Tam je
naša kara izgubila težje za
približno — da se ne bom pre-
več zlagala bom rekla kar —
170 funtov. Odložila sem nam-
reč tam Mrs. Mary Pajk, ker
ona je bila v tej hiši one dni
gost. — Potem sem se peljala do
mojega brata na West. Tam sem
zopet stresla nekaj težje z mo-
jega avtomobila, sebe, mojo
hčer in Mrs. Amalijo Trlep. Zo-
pet so se "šprinkli" pri kari dvig-
nili. Še nekoliko naprej peljam,
pa ustavim pri Frank in Anna
Borštink na 22. place. Tam sem
namreč izložila dve mladi dekli-
ci, ki sta bili gost družine Boršt-
nik. Kako sta bili pridni, naj
pa kar Mrs. Borštink pove. Jaz
sem spet obrnila avto in smo se
peljale na svetovno razstavo.
Približno 11 do pol dne je bilo in
še ni bilo posebne gnječe, da
smo še precej zadovoljne rinile
naprej. Pripeljale smo se s Cer-
mak rd. karo do vrat na 23. ce-
sti in se od tam obrnile proti
severu, da si ogledamo veliko
zanimivost na severnem delu
razstave. Od tam smo se zopet
obrile proti jugu in sicer že
precej utrujene. Zlezele smo tudi
na "skaj rajt", ali kako mu je
že ime in se peljale, za polovično

ceno, seveda. Moja družba je bi-
la nekoliko v strahu, zlasti še
menda zato, ker sem še jaz go-
vorila, kaj bi neki bilo, če bi kar
naenkrat doli padla. Pozneje sem
seveda popravila, češ da ne mo-
remo pasti, ker smo obešene, ka-
kor bi nas za vrat obesili in pa
vozijo tudi previdno, kar se da.
Srečno smo se prignemale na
drugo stran, po tem pa nazaj
peš. Eno smo namreč tam pu-
stile, ker se ni upala v ono škat-
ljo, tako smo morale nazaj po-
njo. Nadaljevale smo potem o-
gledovanje razstave in se pri-
vale, da smo bile že vse utruje-
ne in že leze ven. Res, smo šle že
pred šestimi uro in se zmenile, da
ostalo ogledamo drugi dan. Jaz
sem si seveda mislila, da itak ne
pojdem, kar se je tudi zgodilo.
Druge so seveda šle in sicer po-
polodne, ker so želele videti sve-
tovno razstavo še tudi ponoči in
so potem pripovedovale, da se
jim je jako dopadlo. Jaz in moj
brat sva se pa odpeljali v Lem-
ont in Mrs. Osterman se je pe-
ljala z nama. Tam je namreč to-
čil Mr. Osterman pivo, ki se
nam je prav dobro prilagalo. Na-
šle smo tam znanke in prijatelje
iz vseh vetrov. Moški so se takoj
vstopili skupaj in zapeli nekaj
slovenskih pesmi. Obiskali smo
tudi sosedo na gričku nad Stri-
netam, namreč družine iz Cicero
ter se z njimi nekoliko pogovo-
rili. Ker tam niso imeli posebne
pitne vode, smo se zopet odpel-
jali v Lemont, kjer nam je Mr.
Osterman zopet postregel s hlad-
nim pivom. Šli smo na svoj iz-
bran prostor, kjer nam je med
pogovori kaj hitro potekel čas.
Tedad so se eni oglašili, da bi šli
zopet nazaj proti Chicagu. Mr.
John Dolinšek iz Galesburga,
Ill. je namreč rekel, da bi rad
obiskal nekatere v Chicagu. Dru-
žina Jos. Fajfar iz Aurore ni
nič rekla, da bi ne šla in družina
John Ferjan iz Pullmana se tu-
di ni upirala. Tako smo se po
kratkem posvetovanju vsi od-
pravili nekoliko pred 6. uro iz
Lemonta v Berwyn, kjer smo se
najprej ustavili pri družini Jos.
Laknar. Ravno smo ga zasačili,
ko je lezel v avto, da gre od do-
ma. Mrs. Laknar je pa ravno za-
pirala vrata hiše, kjer se je men-
da še enkrat pogledala v ogleda-
lu, če je vse še OK. Tako smo
jim prepričali, da niso šli nika-
mor. Bili smo seveda prav pri-
jazno sprejeti in povabljeni.

Tako sta nam potekla dva
dneva. — Takoj v ponedeljek na
delavski praznik smo se podali
pogledat družine Černivec in
Ulčar, da se še enkrat poslovimo
od družine Dolinšek in Fajfar.
Vsi so bili že pokoncu in se od-
pravljali proti domu, kar smo
tudi mi nameravali. Mr. Fajfar
iz Aurore je pregledoval svoj
avto in celo zapazil, da mu je
nekdo ukradel "karboretar" iz
njegove kare. Ves prestrašen o-
gleduje to nesrečo, ko nenado-
ma zapazi na svoje veliko začu-
denje, da mu je popravljalec,
ker je imel avto v popravilu,
prestavil karboretar na drugo
stran. Rekla sem mu, naj stopi
v avto in poskusi, če bo šel in res
je avto napravil svoj dr-rr-rr. —
Poslovili smo se in se odpeljali
vsak v svojo smer. Jaz sem spo-
toma pobrala še Mrs. Pajk, ki
je ostala pri družini Koren in
sem jo zasačila ravno ko je ob-
lazenji kurje bedro pri bogato ob-
loženi mizi, na kateri seveda ni
manjkalo naše kranjske potice,
katere sem bila tudi jaz deležna,
za kar hvala lepa Mrs. Koren.
Kmalu popoldne smo se odpelja-
le k mojemu bratu, da se tam
poberem kar sem v soboto pu-
stila. Brat je nam spet postregel
z bratovsko ljubeznijo. — Hvala
Frank! — Hvala družini Boršt-
nik, ker smo vam delali nadlego.

O priliki pa vi pridite k nam,
vam bomo skušali povrniti vašo
gostoljubnost. Končno hvala le-
pa vsem, s katerimi smo se v
teh dneh skupaj sešli. Pozdrav-
ljeni.

Mrs. Laknar nam je kaj hitro
postregla s krofi in Mr. Laknar
je tudi odprl svoj "barell" in
nam ponujal vse, kar je imel.

Kjer je več ljudi skupaj, je že
tako, da če kdo reče, da gremo
še kam drugam, navadno se nje
gov sklep odobri. Tako smo se
tudi od tukaj, nič preveč zgodaj,
odpravili k družini Jos. Črnič na
2720 S. Turner ave. Pripe-
ljalo se nas je tam kakor v sta-
rem kraju na kako ohcet. Dru-
žina Jan Florjančič nas je pu-
stila in odšli so domov, ker je
pričakovala kompanijo iz De-
troita. Pridružila se nam je pa
družina Loj Ulčar iz Cicero in
smo spet šli z avtomobilom k
družini Črnič. Eden je tekel na-
prej povedat, da nas je veliko,
pa se nas niso prav nič ustrašili.
Mrs. Črnič je ravno pisala in
je morala seveda pri tolikem
obisku prenehati. Mr. Črnič, ki
je bil že v postelji, je pa tudi
moral zopet vstati. Takoj so
nam ukazali zasesti prostore in
spet je bila potica na mizi, ki je
bila tako namazana, da je kar
dišala. Od tam smo pogledali še
k Mrs. Pečnik, ki se je že pri-
pravljala da gre spat, pa smo jo
od tega odvrgli in je morala z
nami k Črničevim. Beseda je
dala besedo in čas je nam hitel,
da tega niti opazili nismo in na-
uri se je že pokazalo, da je že
ponedeljek. Družina Jos. Fajfar
iz Aurore in družina Jan Dolin-
šek iz Galesburga, so ostala tam
čez noč, eni pri družini Črničev,
drugi pri družini Ulčar v Cicero.

Tako sta nam potekla dva
dneva. — Takoj v ponedeljek na
delavski praznik smo se podali
pogledat družine Černivec in
Ulčar, da se še enkrat poslovimo
od družine Dolinšek in Fajfar.
Vsi so bili že pokoncu in se od-
pravljali proti domu, kar smo
tudi mi nameravali. Mr. Fajfar
iz Aurore je pregledoval svoj
avto in celo zapazil, da mu je
nekdo ukradel "karboretar" iz
njegove kare. Ves prestrašen o-
gleduje to nesrečo, ko nenado-
ma zapazi na svoje veliko začu-
denje, da mu je popravljalec,
ker je imel avto v popravilu,
prestavil karboretar na drugo
stran. Rekla sem mu, naj stopi
v avto in poskusi, če bo šel in res
je avto napravil svoj dr-rr-rr. —
Poslovili smo se in se odpeljali
vsak v svojo smer. Jaz sem spo-
toma pobrala še Mrs. Pajk, ki
je ostala pri družini Koren in
sem jo zasačila ravno ko je ob-
lazenji kurje bedro pri bogato ob-
loženi mizi, na kateri seveda ni
manjkalo naše kranjske potice,
katere sem bila tudi jaz deležna,
za kar hvala lepa Mrs. Koren.
Kmalu popoldne smo se odpelja-
le k mojemu bratu, da se tam
poberem kar sem v soboto pu-
stila. Brat je nam spet postregel
z bratovsko ljubeznijo. — Hvala
Frank! — Hvala družini Boršt-
nik, ker smo vam delali nadlego.

O priliki pa vi pridite k nam,
vam bomo skušali povrniti vašo
gostoljubnost. Končno hvala le-
pa vsem, s katerimi smo se v
teh dneh skupaj sešli. Pozdrav-
ljeni.

Mrs. Laknar nam je kaj hitro
postregla s krofi in Mr. Laknar
je tudi odprl svoj "barell" in
nam ponujal vse, kar je imel.

Z VELIKE BASEBALL TEK-
ME V SO. CHICAGO

So. Chicago, Ill.

Nihče se ne oglasi iz naše na-
selbine, zastoj pričakujem po-
ročila o zmagi naših baseball
igralcev, katero so izvajali dne
3. in 4. septembra, ko se je bila
odločilna borba med dvema od-
ličnjaki baseball igre, med na-
šimi in minnesotskimi igralci, ki
so prišli iz Eveletha. Evelethčan-
i so prišli k nam že v petek 1.
septembra zvečer in so dobili
prenočišče v hišah naših roja-
kov, kateri so jih drage volje
sprejeli. Malo postrani smo gle-
dali velike in močne minnesotske
fante, proti katerim so izgledali
naši kakor fantički. Marsikateri
je že rekel, da bodo vse doseda-
nje zmage naših basebalarjev
zatemnele že takoj prvi dan spo-
pada. Drugi so pa govorili, da se
ni bati velikih in močnih, ampak
trdno zaupati našim igralcem,
saj niso izgubili še nobene igre
od sedaj. Tako smo v pričakova-
nju dočakali 3. septembra. Ka-
kor je bilo napovedano, je bila
latinska peta sv. masa ob 10.
uri. Oboji, minnesotski in naši
baseball igralci so moško priko-
rakali v cerkev in zasedli prve
klopi na obeh straneh v cerkvi.
Po končani sv. maši so enako slo-
vesno odkorakali iz cerkve in se
udeležili obeda, ki je bil priprav-
ljen v dvorani. Ljudje so v res-
nici ogledovali postavne in mo-
ne minnesotske fante in zopet
ugibali o poteku igre dopoldne.
Že ob pol tretji uri, pol ure pred
začetkom igre, je Calumet park
ves oživel. Vse, ne samo naši ro-
jaki, tudi druge narodnosti, se je
zanimalo za potek baseball igre.
Največ ljudstva je pa bilo seve-
da izbranega na igrišči šte. 2,
na katerem so se imele vršiti
tekme in je imela pasti odloči-
tev. Nebo je bilo prepreženo z
oblaki, ki pa niso grozili toliko z
dežjem, pač pa so napravili pravo
soparico, da je skoro bi rekel
kar kuhalo v zraku. Igra se je
pričela in se kljub soparici na-
daljevala. Naši so dobili v njej
prvo točko in sicer v drugem in-
ningu. Do petega inninga je o-
stala igra neizpremenjena in v
petem so napravili Minnesotčan-
i kar tri točke in tako naše pre-
hiteli za dve točki. Z napetim
pričakovanjem smo gledali, kaj
bodo napravili naši igralci, ko so
minnesotski odšli z igrišča, ozi-
roma ko so sklonili svojega pol
inninga. Drugo polovico so pri-
čeli naši igralci. Prvi je prišel
eden naših okoli igrišča in s tem
dobil eno točko. Še ena nam je
manjkala, da bomo potem enako
močni z minnesotskimi. Posreči-
lo se je pa napraviti našim i-
gralcem v tej polovici inninga
kar tri točke in tako smo bili eno
točko pred Minnesotčani, kar je
napravilo igro zopet napeto.
Minnesotčanje so se trudili, da
bi zopet pridobili kako točko,
enako so se tudi naši brigali, da
bi prišli s četrte točke naprej,
kar se jim je posrečilo, ker na-
pravili so kar tri točke, in tako
je bila igra bolj sigurna. Razso-
jevalca (umpire) sta bila kar
dva, ki sta pazljivo sledila na
igralce, da se je vse vršilo po

predpisih. V osmem inningu so
naši zopet pridobili dve točki.
Minnesotčanje so se zastoj tru-
dili, da bi prišli naprej s tretje
točke, pa se jim ni posrečilo,
ker so bili naši igralci urnejši in
jim izpodbili vsak načrt. Nekat-
rikrat se jim je posrečilo, da so
prišli do trehčetilja cilja (base),
a nikakor niso naši pustili da
bi kdo prišel do konca. Ta-
ko se je prvi dan igre v prvem
delu devetega inninga, ko Min-
nesotčani zopet niso mogli nobe-
ne točke pridobiti, končal z ma-
go naših igralcev z 9 proti 3.

Zvečer v nečisto je bila v cer-
kveni dvorani pripravljena ve-
čerja za minnesotske igralce,
kakor tudi za druge, ki so prišli
z njimi iz daljne Minnesote. Po
večerji se je pričela vesela za-
bava s plesom, katere so se ude-
ležili oboji igralci, ki pa niso
ostali celi čas v dvorani, ampak
odšli na svoje domove, oziroma
na prenočišča, da se odpočijejo
in pridobe novih sil za drugi
dan, ko je imela pasti odločitev.
Ostalo občinstvo in udeleženci so
se pa še naprej zabavali ob pri-
jetnih zvokih godbe in si hladili
žejno s hladnim ječmenovcem, ka-
tereja smo tedaj imeli v izobli-
lju. Šele po polnoči smo se po-
dali iz dvorane veseli, da smo do-
bili prvi del igre.

Drugi dan, na delavski praz-
nik, je bilo določeno, da se pri-
čne prva igra že ob 1. popoldan,
druga igra, če bo potrebno, se bo
pričela kmalu potem, ko bo prva
skončana. Gledalec se je zopet
nabralo okoli igrišča toliko, da
si se s težavo prerinil toliko bli-
zu, da si mogel vsaj nekoliko za-
sledovati potek igre. Mnogi so
bili na mestu že uro poprej, ko
se je igra začela in si tako zasig-
urali udoben sedež. Ta dan nas
je pa solnce prav prijazno gle-
dalo in se ni skrivalo za oblake
kakor prejšnji dan, ampak nam
dalo v obilni meri občutiti svoje
tople žarke. Oboji igralci so se
najpoprej nekoliko izvežbali, da
so bili potem za igro bolj hitri. Ta
dan so naši igralci pričeli, med-
tem ko so prejšnji dan pričeli
minnesotski. Prvi inning je po-
tekel tako, da ni nobena stranka
nič pridobila, prav kakor je bilo
dan poprej. V drugem inningu
so zopet naši pridobili eno točko,
minnesotski nič. V tretjem in-
ningu ni zopet nihče dobil no-
bene točke, a v četrtem se je na-
šim posrečilo da so dobili eno
točko. V petem niso minnesotski
pridobili nič, naši pa kar 4 in ta-
ko bili za 6 točk naprej. V sed-
mem inningu niso naši napra-
vili nič, Minnesotčani pa so do-
bili eno točko. V osmem innin-
gu ni nobena stranka napravila
nobene točke. V devetem innin-
gu so naši pridobili kar pet točk,
minnesotski pa samo eno. Konec
igre je bil, da so naši imeli 13
točk, Minnesotčani pa le dve,
medtem ko so dan poprej napra-
vili tri. Oboji igralci so bili do
konca izčrpani, tako naši kakor
minnesotski in so se izrazili, da
če bi bilo treba igrati še eno
igro, bi je nikakor ne mogli ta-
dan igrati. Tolikega utrujenja je
bila kriva vročina, ker ni bilo
igralce, da se je vse vršilo po

(Dalje na 4. strani.)

"TARZAN IN ZLATI LEV"

(96)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: EDGAR RICE BURROUGHS

POGLAVJE

TARZAN IN ZLATILEV

se s to številko konča. Zdaj pride na vrsto
še bolj zanimivo poglavje:"Tarzan gospodar
džungle"

ki začne takoj v prihodnji številki "Ameri-
kanskega Slovenca". Pazite na vsako šte-
vilko, ker to poglavje bo vas zelo zanimalo.

Obenem pa vse, katerim je naročnina po-
tekla in so v stanu isto poravnati prosimo,
da to store. List ima velike stroške, da
skrbi za zbrano in zanimivo čtivo za list.
Prosimo vse, ki morejo, da store v tem oziru
svojo dolžnost do lista.



"Dobro si napravil, prijatelj," reče Tarzan
smeje. "Zlato ne pripada Owazi." "Tudi tibi
ne," kriči Owaza. "Ti nisi Tarzan, mož od opice."
Jaz te poznam. Prišel si s tremi belimi možmi
in eno žensko, da bi pokradel Tarzanovo zlato.
Nazadnje si ga ukradel svojim lastnim ljudem.
Poveljnik in Waziri so se glasno smejali in tu-
di Tarzanovo prijazno obličje je spreletelo smeh-
ljaj.

"Oni drugi dečko je bil slepar, Owaza," je
odgovoril Tarzan. "Jaz sem pravi Tarzan, mož
od opic in se ti zahvaljujem, da si prinesel
zlato nazaj k meni." Nato je pristil Owazove
nosate, da so zlato iz Oparja nesli prad niko-
vo hišo. Ko so prinesli nosači zlato jih je Tar-
zan dobro pogostil in tudi dotro plačal ter od-
poslal domov. Celo Owazi je dal primerno da-
rilo in mu zabilal, naj se nikoli več postopi pri-
ti v Tarzanovo deželo.

Ko so se vsi poslovili in so Tarzan, Ivana in
Korak stali na verandi in Džabaja ležal Tarza-
nu pri nogah, je Tarzan objel Ivano in ji rekel
ljubeznivo: "Primoran sem, da vžamem besede,
katere sem izrekel glede oparskega zlata, da
namreč to zlato ni meni namenjeno, nazaj. Pred
seboj vidiš novo bogastvo, prinečeno iz opar-
ske zakladnice pred mojo hišo in to brez moje-
ga truda."

"Da bi sedaj kdo prinesel še samo tvoje dija-
mante nazaj," s smehljajem reče lady Grey-
stoke. — "Ni več upanja na diamante," odgo-
vori Tarzan. "Prepričan sem, da so pokopani
na dnu reke Ugogo." — Daleč stran ob o-
brežju reke Ugogo, v vasi Judočrev Obecbe,
pa je ležal vžaj Esteban v neprijazni koči, akli-
najoč se nad domnevno srebro, nad diamanti,
ki bodo zanj za vedno brez vsake vrednosti.

vsakdo res, bo delal rad,

Izpod Golice

SLAVKO SAVINŠEK.

Povest z gorenjskih planin

Nekoliko so res ublažile te besede skrb v dekleu in strah za čas pomirila. Toda ponoči, v samotni gornjici, je mlado srce trepetalo vso noč v strahu in vednem pričakovanju nesreče. Oči niso našle spanca. In dolge, grozeče južne noči bi vedele povedati o urah, ki jih je preklela Cilka pred podobo Matere božje, in o vročih molitvah, ki jih je splašena duša stiskala med trepetajočimi ustnicami pred obličje Pomoičnice kristjanov. Bile so vroče in pekoče bolj od solza.

Matevž, ki je tiste dni zopet prišel nekega popoldneva pogledat k svoji nevesti, kako se dela in šiva bala, in je stopil še s Cilko k duhovnemu gospodu v farovž radi spraševanja in o-klicev, se ni dosti menil za financarjeve grožnje. Enako je govoril, ko prej hlapec Janez.

Tistega dne so se dogovorili z gospodom župnikom, v nedelje so jo prvikrat vrgli raz prižnico. Cilka je ob oklicu tiščala na koru glavo v dlani, da ne bi tovarišice videle rdečice na njenem obrazu in sreče, ki ji je v očeh zasijala ob imenovanju njegovega imena. Ko pa je šla iz cerkve, so vanjo iz kota pod korom zagorele oči, one oči, ki so ji par dni prej grozile in pretile. Bil je financar Ivan, ki je prišel poslušat, če drži Cilkina beseda o oklicih. Cilko je minilo vse veselje, ves dan ni imela nikjer obstanka, nikjer miru in Janez je imel popoldne mnogo truda, da jo je utolažil. Po večernicah pa je stopil ž njo do župnišča in počakal, da je dekle opravilo spraševanje. Potem pa je šel še sam h gospodu in jim vpričo Cilke povedal o skrbi, ki gloje v dekleu, ter jih poprosil, naj ji jo izbijajo iz glave. Duhovni gospod so res tako pomirljivo in prepričevalno govorili, da je Cilki nekoliko uplahnila bojazen v srcu. In obljubili so še, da bodo ob prvi priliki pričakali financarja in mu rekli besedo. To je baš hotel Janez in po tej obljubi sta šla s Cilko precej pomirjena domov. Zgodilo pa se je tiste dni po nedelji prvega oklica, da se je stari Zabretovi Meti, Tilnovi materi, bolezen nenadoma poslabšala. Padar Terpina, ki se vse dni ni ganil od nje, je vse noči prečul ob njeni postelji in tudi Tilen ni šel od doma. Preveč ga je vezala k materini postelji sinovska ljubezen. Ko je Terpina sprevidel, da bolezen raste in ni mogel s svojimi zdravili več pomagati, je bilo treba po zdravila v lekarno na Fužine. Kdo naj gre? Terpina ni hotel pustiti Mete niti trenutka same, ker je vedel, da si Tilen ne bi znal prav nič pomagati, spoznal je pa tudi, da se bliža kriza.

Bilo je treba stopiti v Dobravo in poslati po zdravila, ker je šlo že za ure. Kljub nevarnosti, da ga zalotijo financarji, se odloči Tilen, da gre do Dobrave, od koder pošlje koga na Fužino. Pri odhodu mu Terpina še ponovno naroči, naj se niti trenutka ne zamudi po nepotrebnem, ker bi vsaka zakasnitev znala veljati mater življenje. Zato se požene Tilen v Dobravo kot bi mu za petami gorelo, in ne utegne nič oprezovati za financarji in orožniki. Ves v sapi in oznojen plane kot strela iz jasnega v Lovračovo bajto. Toda stare Lovračove ni doma in tudi Šimna ne. Kaj zdaj? Domisli se Hribarjevih in njihovega hlapčiča Tončka. Ta bi mogel steči v Fužino in se koj vrniti, ker ima mlade in urne noge. Zato jo mahne Tilen po Jernejčevem kolovozu proti Hribarju in buti v hišo, da vsem zamrje pozdrav od začudenja v ustih. Matevž je tudi pri Hribarjevih in ko Tilen v prvi sapi pove, da se mudi, steče koj

Matevž v skedenj po Tončka in ga pošlje z naročilom na Fužino. Zabiča mu, da mora biti najkasneje v dveh urah nazaj.

Tilen je ves čas čakanja kakor na žerjavici. Venomer gleda na uro in komaj mu je mar za pogovor.

"Tilen, ali prideš na najino poroko?" ga splašuje Matevž iz napetosti.

"Da me zapro! Morda ponoči pridem za uro pogledat, če se bo materi zboljšalo."

"Nevarno je pri tej starosti," menijo mati.

"Terpina ima upanje, samo da bodo zdravila pravočasno pri rokah. Ko bi bil vsaj hlapčič že tukaj!" tišči Tilen in gleda zopet na uro.

"Moraš paziti na poti, Tilen, da te ne zalotijo financarji!" svari Janez.

"Naj bo, kar hoče, veliko ne bom utegnil! Samo da materi prinesem zdravila, potem če me prav dobe!" hiti Tilen v skrbi za mater.

"E, danes jih menda ne bo! Vsaj doli po grabnu jim ne bo dišalo, ko je taka žlobudra notri, da komaj noge vlečeš k sebi iz nje," pomirja Matevž. "Saj si videl, ko si šel dol."

"Težko se hodi. Nič nisem mogel prehiteti, čeprav sem se gnal kot že davno ne! Nazaj bo pa še težje."

"Čakaj, bom jaz tudi šel s tabo. Moram itak za dne biti na vrhu, ker bi rad še nocoj domov pogledal, če Majda kaj pridno pripravljala. Nisem bil že ves teden nič doma."

"Tako kmalu boš že odšel?" vpraša Cilka. "Sicer pa je bolj varno zaradi plazov; vsaj vidiš, kam stopiš, da te ne spodnese."

"V nedeljo zgotaj jutraj pridem zopet, da grem zjutraj s teboj v cerkev in slišim še jaz, kako naju bodo drugi vrgli raz prižnico, Cilka," tolaži Matevž dekle. "Pa še popoldne stopiva h gospodu, ki so mi naročili, naj prideva enkrat, če mogoče, skupaj k njim."

Med tem pogovorom priteče hlapčič Tonček z zdravili. Še pove, da je dol grede srečal financarja, onega, ki k njim hodi, in še drugega, ko sta šla pod Lovračovo bajto po cesti v Dobravo.

"Vrag ti financarski, ravno danes ga moraš nositi po Dobravi!" se jezi Tilen. Toda materi se mudi, ne utegne čakati mraku.

"Moram, ne smem zamuditi niti trenutka, mi je Terpina naročil!" hiti dalje in si ogrinja suknjič.

"Greva skupaj, bova laže pazila tu doli med hišami," de Matevž. "Pojdem pa jaz malo naprej za vsak slučaj. Od Sinkovca dalje se boš pa že laže izmikal."

"Pa saj menda financarja nista lezla v graben, ko je tak pot doli," meni Janez.

"Tudi jaz mislim, da ne," se mu pridruži Matevž. "Ali previdnosti ni nikdar preveč!"

Urno se poslovita in že hitita oba po kolovozu, napravita ovinek, da se izogneta gostilni, pa čez cesto doli pohitita mimo cerkve v graben. Že se hoče malo mračiti, ker je dan oblacen in veje južna sapa. Matevž hiti par korakov pred Tilnom in oprezuje na vse plati, posebno, ko gresta čez cesto. Pa ni videti nikogar, niti domačina, da bi ga pobaral, če je kaj videl financarja.

Srečno prideta do Sinkovca, kjer pušča Matevž navadno puško. Zdaj urno skoči ponjo in Tilen ga počaka zunaj, ker mu je dejal Matevž, ki je videl, da misli tovariš samo na mater in na naglico, da stopi ž njim še malo v breg ob Beli proti Rudniku, kjer gre lahko potem po malem ovinku na kolovoz in proti spodnji koči.

IZ SLOV. NASELBIN.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

nikake sapice, ki bi vsaj neko liko shladila ozračje.

Tako se je končala slavna baseball tekma med srednjezapadno in minnesotsko baseball ligo, iz katere so odšli naši igralci kot zmagovalci in lahko rečemo, sto procentni zmagovalci, ker niso izgubili v letošnji sezoni nobene igre, ki je bila igra na KSKJ. baseball ligi.

Ob osmi uri zvečer je bil v cerkveni dvorani slovesen banket v počast zmagovalcem, kakor tudi minnesotskim igralcem, saj so se tudi oni trudili kolikor so pač mogli, a jim sreča očividno ni bila mila. Med banketom so se slišale med govori razne častitke na oboje igralce, največ seveda na zmagovalce, ki so tako častno izšli iz letošnjih bojev, kljub zavisti od raznih strani. Najbolj pohvalno se je pa menda slišala častitka, ki jo je omenil predsednik dr. Vitezov sv. Florijana štev. 44, KSKJ., sobrat W. F. Kompare, ki je bil stoloravnatelj pri banketu, ko se je izrazil, da so bili naši baseball igralci zmagovalci na celi črti, ne samo pri liginih igrah, ampak sploh zmagovalci pri igrah v znanem Calumet parku, saj so izmed 19 iger, ki so jih igrali, dobili 17 in le dve izgubili. Pri tem so premagali dva igralstva baseball kluba (professional baseball players), katerim se lansko leto ni zdelo vredno z našimi igralci in so se celo letos skoro enako izrazili, pa so se vendar šli poskusiti z njimi in bili nazadnje premagani.

Na banketu so bili razni govorniki in govornice, a banket je otvoril domači g. župnik Rev. Father Leo z molitvijo in potem po jedi z govorom na oboje baseball igralce, kakor tudi na ostale udeležence in vsem častital, zlasti je častital igralcem, oziroma zmagovalcem.

Najbolj slovesen trenutek banketa je pa bil ko so se zmagovalcem izročile trofeje. Naš zmagovalni klub baseball igralcev je dobil pri tem dve trofeji in sicer eno od KSKJ., drugo pa od prodajalca športnega blaga

(sport goods) Sajovec in Drug, pri katerem so igralci srednjezapadne lige kupovali vse potrebščine za letošnjo baseball sezono. KSKJ. trofejo je izročil igralcem Mr. Frank Banich iz Chicago, kot odbornik pri športnem odseku KSKJ. Drugo trofejo je pa izročil igralcem Mr. Edw. Kompare, predsednik K. S. K. J. baseball lige. — Za najboljšega igralca v zadnjih dveh igrah je bila pripravljena tretja trofeja, katero je na lastne stroške nabavil Mr. Frank Banich iz Chicago. Najboljšim je bil spoznan po raznih sodnikih igralec Edw. Kučič, iz So. Chicago, kateremu je Mr. Frank Banich izročil krasno trofejo. Omenjeni Edw. Kučič je do sedaj povsod zmagal, kjer je nastopil. Tako je dobil že dve leti prvo nagrado za keglarsko tekmo in ima še več drugih nagrad. — Seveda, če bi šli za najboljšega igralca v celi sezoni bi morda drugače izpadla izvolitev, pa ker je šlo samo za igralca za zadnja dva dneva, je bila odločitev taka, kakor je zgoraj omenjeno. — Omenim naj, da je bil Tony (Lefty) Benkovič izvrsten igralec, tako lansko leto, kakor letos. Navadno je bil za metalca žoge (pitcher) in je lansko leto celo sezono sam izdelal. Letos sta se pa včasih menjala z omenjenim Edw. Kučič. Tako boji omejeno, da se je Lefty Benkovič, veliko prizadejal in se trudil ravno za baseball igro in če bi bili mi sodniki, če bi sodili za vse njegovo delo skupaj, bi mu najbrže prisodili prav vsoto nagrado. — Nadalje so bile vsem igralcem razdeljene medalje. Zmagovalci so dobili srebrne, Minnesotčanje pa medalje iz bronu. Medalje so jako lepo delo, lično narejene in jo je vsak igralec vesel.

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

Po končanem banketu se je vršila prosta zabava vse dalje, do tretje ure, dokler je bilo v dvorani še kaj pijače, nakar so se podali igralci in ostali na svoje domove. Minnesotčanom se pa še ni ljubilo domov, ampak so ostali še pri nas. Izrazili so se,

da se jim prav dopade in da je bolj lušno kakor v Minnesoti. Samo malo prevroče da je in oni niso vajeni tolike vročine. Zvečer v torek po delavskem prazniku, je bil v dvorani še party na Minnesotčane, pri katerem so se prosto razveseljevali, koliko se jim ljubilo, prav skoro do polnoči. Zato ni čudno, da so se le s težkim srcem odpravili od nas.

O Minnesotskih fantih pa rečemo, da so prav gentlemanski in se jim pozna, da so res slovenske krvi. Prav dobro govorijo

vslovensko, kar jim boji v čast povedano.

Novinar.

Sugestija se je najbolj uporabljala vselej, ko je bilo treba ljudem sugerirati, da se jim godi dobro.

V NAJEM

se odda stanovanje s 4 sobami na novo prenovljene. V stanovanju je kopalna. Vprašajte na 1903 W. 23rd St. Phone Gra. 0962.

JESENSKA razprodaja plošč



DO YOUR PART — S TEM, DA KUPITE SLOVENSKE PLOŠČE PO ZNIZANI CENI!

Razprodaja traja samo do 7. oktobra

Pozor! Cene vsem produktom se dnevno dvigajo. Zagotavljamo, da tudi slovenskih gramofonskih plošč ne bo več prilike kupiti za to nizko ceno. Zato je v vašem interesu, da si za zimo nabavite od nas v tej razprodaji čim več plošč morete.

Tri plošče za \$1.00

V tej razprodaji imamo na prodaj sledeče plošče:

COLUMBIA PLOŠČE:

- Štev. 25091—VSI VERNI KRISTJANI OJ PASTIRČKI BOŽJI LJUBLJENCI. . . — Poje A. Šubelj, bariton.
- " 25084—NOČNI ČUVAJ, PEVEC NA NOTE. . . poje moški kvartet Jadran.
- " 25097—PASTIR, DEKLE TO MI POVEJ. . . poje Ant. Šubelj, bariton.
- " 25114—DEKLETA V KMEČKI BRIVNICI, PRIDI SV. MARTIN. . . — Adria z Dajčmanovo godbo.
- " 25116—DOBRO SREČO ZA KRAVO RDEČO, ŽIVELA JE ENA DEKLICA. . . — Adria — Dajčman.
- " 25119—SINOČ SEM PRI ENI HIŠI BIL. . . — Zora Repas — A. Šubelj.
- " 25125—DOBER VEČER, LJUBO DEKLE, MOJA KOŠA JE KRIŽAVNA. . . — duet Banovec—Šubelj.
- " 25131—KDOR HOČE FURMAN BIT, LOVSKA. . . — ženski duet.
- " 25138—VESELA URŠKA, RIBENČAN URBAN — igra Hoyer Trio.
- " 25139—KADAR BOŠ TI VANDRAT ŠU, USPAVANKA — duet J. Lausche in Mr. Udovich.
- " 25141—ZABAJ SVATBA, KUKOVCA. . . — pevci Adria in J. Pluth na harmoniko.
- " 25151—MAMICA MOJA, KESANJE. . . — poje Anton Šubelj, bariton.
- " 25164—KAJ MI NUCA PLANINCA, TRIGLAV. . . — poje in spremlja s harmoniko J. Germ.
- " 25165—PRI OKNU DEVA JE SLONELA, SPOMINEK. . . — duet pojeta L. Belle in F. Plut.
- " 25166—V TIVOLI, MICKA. . . — igra instrumentalni orkester.
- " 25168—OJ DEKLICA POVEJ MI TO, KO NA PLANINE. . . — pojeta L. Belle in F. Plut.
- " 25171—CVETOČIH DEKLIC PRSA BELA, METULJČEK. . . — poje in spremlja s harmoniko J. Germ.

VICTOR PLOŠČE:

- Štev. 23005—ZA VELIKONOČNO NEDELJO, 1. in 2. del, pevci Adria.
- " 23008—POD DVOJNIM ORLOM, DUNAJ OSTANE DUNAJ. — igra Zither Trio.
- " 23012—TAJNA LJUBEZEN, TO JE NEMOGOČE. — igra mednarodni orkester.
- " 23025—OH URA ŽE BIJE, PO JEZERU BLIZ TRIGLAVA. — poje Mirko Jelačin.
- " 23026—JURI BENKO VZEMI LENKO, POBIČ SEM STARA ŠELE 18 LET. — poje Mirko Jelačin.
- " 23027—MENE PA GLAVA BOLI, PA KAJ TO MORE BIT. — poje Mirko Jelačin.
- " 23028—MLINAR, VSI SO PRIHAJALI. — poje Mirko Jelačin.
- " 80184—RADI KOTLA V KEJHO, RAVBAR NA GAVGE. — moški kvartet Jadran.
- " 81204—NA BREGU, CARLOTTA ŠOTIŠ. — igra Victor Hudební kvintet.
- " 81454—OB TRGATVI, 1. in 2. del — Adria pevci.
- " 81519—EMILKA POLKA, KRANJSKI SPOMINI. — igra chieška vojaška kapela.

Za plošče, ki niso navedene v tem seznamu, te cene ne veljajo.

Pri naročilih si pridržujemo pravico, da za slučaj, ako tekom te razprodaje katerakoli plošča, navedena v tem oglasu, poide, da jo nadomestimo z drugo ploščo. Zato prosimo naročnike plošč, da naj navedejo za slučaj, da ako nam katera izmed onih, ki jih bodo naročili, med tem poide, katero drugo ploščo želijo, da jim bomo namestili v takem slučaju po želji. Navadno poštino plačamo mi.

Manj kakor tri plošče izmed teh plošč, ki so na tej razprodaji, po pošti ne pošiljamo. Istotako ne pošiljamo teh plošč po C. O. D., ker so s pošiljanjem po poštne povzetju preveliki stroški.

Vsak, ki želi naročiti zgoraj navedene plošče, naj priloži zraven znesek \$1.00 v gotovini ali v poštne Money Order ter istega naslovi na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road, Chicago, Ill.

TISKARNA

AMERIKANSKI SLOVENEK

izvršuje vsa tiskarska dela točno in po najzmernejših cenah. Mnogi so se o tem prepričali in so naši stalni odjemalci.

Društva — Trgovci — Posamezniki

dobijo v naši tiskarni vedno solidno in točno postrežbo. Priporočamo, da predno oddate naročilo drugam, da pišete nam po cene. Izvršujemo prestave na angleško in obratno. Za nas ni nobeno naročilo preveliko, nobeno premaio.

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Društvo 'SV. JERONIMA'

ŠTEV. 153, K.S.K.J., CANONSBURG, PA.

Ustanovljeno dne 19. aprila 1914. Šteje nad 200 članov v obeh oddelkih. Sprejema vse zavedne katoliške Slovence in Slovenke od 16. do 55. leta in v ml. oddelku od rojstva do 16. leta. Član ali članica, ko oboli, naj se takoj javi pri društvenem tajniku in potem naj se ravna po pravilih. Društvo zbiruje vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v lastnem prostoru.

Odbor za leto 1933:

Predsednik MIKE F. TOMŠIČ, Box 217, Houston, Pa.
Tajnik JOHN BEVEC, Box 16, Strabane, Pa.
Blagajnik ANTON TOMŠIČ, Box 94, Strabane, Pa.

Društvo sv. Jožefa

ŠT. 169, K. S. K. J., CLEVELAND, (Collinwood) O.

Društvo zbiruje vsak tretji četrtek v mesecu v Slov. Domu ob 7.30. Ako še niste član tega največjega društva v naselbin, se vas opozarja, da se takoj vpišete dokler niste še prestari.

V društvo se sprejemajo moški in ženski v starosti od 16. do 55. leta. V mladinski oddelku pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Poleg izredno velikih podpor za najmanjše prispevke, goji društvo tudi razne vrste športa za mladino.

LAWRENCE LESKOVEC, predsednik.

FRANK MATOH, podpredsednik.

GEO. PANČUR, tajnik, 829 E. 143rd Street.

JOHN OMERZA, blagajnik.

JOHN TRČEK, zapisnikar.